Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36538
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

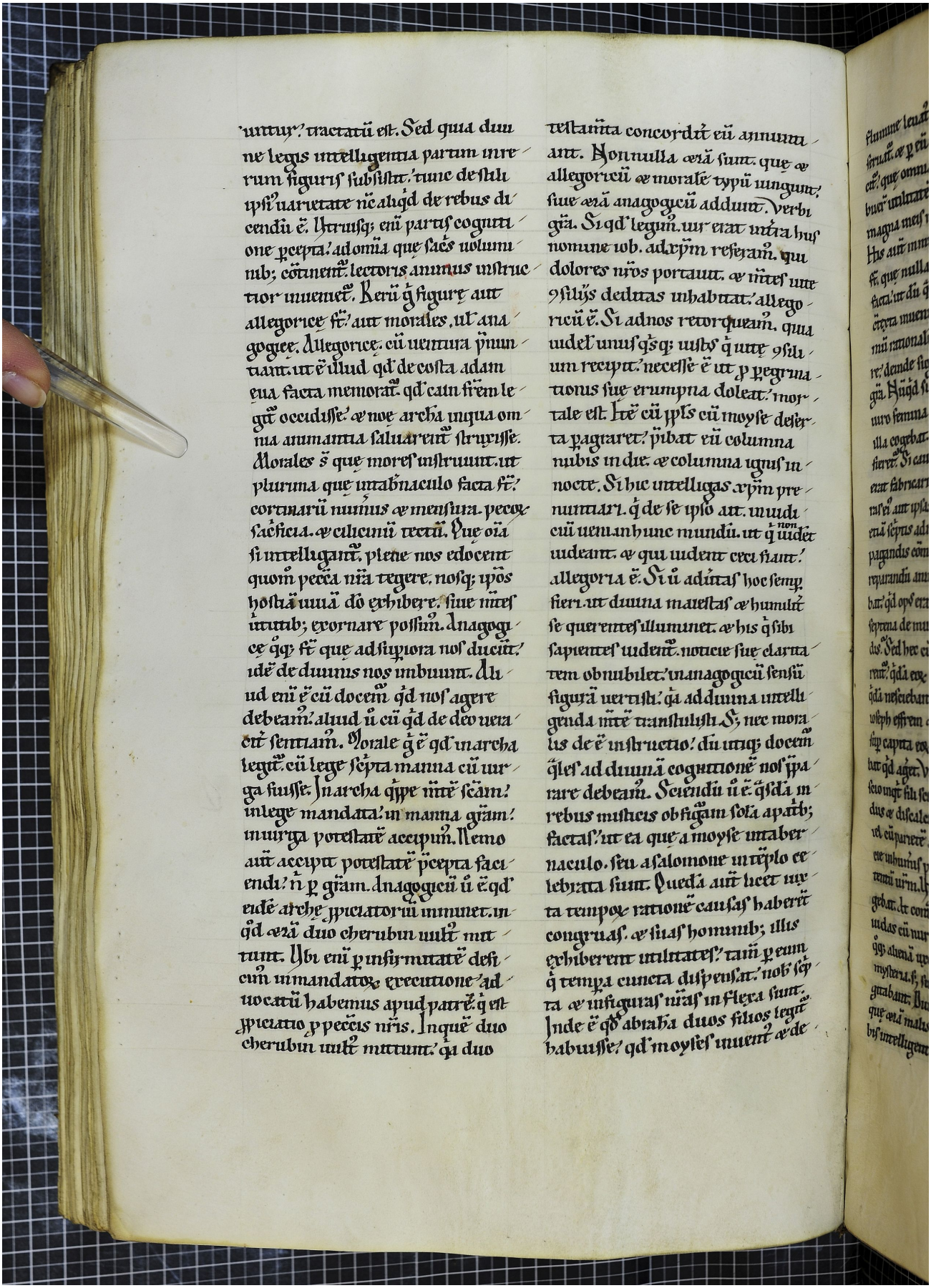

uuntur. tractatū est. Sed quia dum
ne legis intelligentia partim in re
rum figuris subsistit. tunc de stilu
ipsi uarietate nē aliq̄d de rebus di
cendū ē. Utrusq; enī partis cogniti
one pecpta. ad omnia quę sacēs uolumi
nib; cōtinent. lectoris animus instruc
tior inuenietur. Kerū q̄ figurę aut
allegoricę fīt. aut morales. ut ana
gogicę. Allegoricę. cū uetustia p̄nun
tiant. ut ē illud qd de costa adam
eua facta memorat. qd cain frem le
gīt occidisse. & noe archa unqua om
nia animantia saluarent. struxisse.
Morales s̄ quę mores instruunt. ut
plurima quę in tabernaculo facta fīt.
cortinarū numerus & mensura. pecoq
sacēficia. & cilicinū tectū. Quę oia
si intelligant. plene nos edocent
quom̄ pecca nra tegere. nosq; ipos
hostiā uiua dō exhibere. siue mores
nrīs; exornare possim̄. Anagogi
cę q̄q; fīt quę ad superiora nos ducūt.
idē de duumis nos imbuunt. Di
ud enī ē cū docem̄ qd nos agere
debeam̄. aliud ū cū q̄d de deo uera
cit sentiam̄. Morale q̄ ē qd in archa
legīt. cū lege sēpta manna cū uir
ga fuisse. In archa q̄ppe nītē scām.
in lege mandata. in manna grām.
in uirga potestatē accepim̄. Nemo
aut accepit potestatē p̄cepta faci
endi. n̄ p grām. Anagogicū ū ē qd
in dē archę ꝓpiatorū immunet. in
qd ærā duo cherubin multū mir
tunt. Ubi enī p unsir mutatē desi
cūm in mandatorū executione. ad
uocatū habemus apud patrē. q̄ est
ꝓpiatio p peccis nrīs. Inquē duo
cherubin multū mirtunt. qi duo
testamēta concordāt eū annuntī
ant. Nonnulla ærā sunt. quę & allegoricū & morale typū iungunt.
siue ærā anagogicū adduntur. Verbi
grā. Si qd legim̄. uir erat intra hus
nomine iob. ad xp̄m referam̄. qui
dolores nros portauit. & intes uite
9silijs deductas inhabitat. allego
ricū ē. Si ad nos retorqueam̄. qua
uidel unus q̄s q; uisus q̄ uite 9sili
um recepit. necesse ē ut p pegrina
tionis suę erumpna doleat. mor
tale est. Itē cū ꝓpls cū moyse deser
ta pagraret. pibat eū columna
nubis in die. & columna ignis in
nocte. Si hic intelligas xp̄m pre
nuntiari. q̄ de se ipso ait. in iudi
cū uenit hunc mundū. ut q̄ non uidet
uideant. & qui uident ceci fiant.
allegoria ē. Si ū adūtas hoc semp
fieri. ut diuina maiestas & humilit
se querentes illuminet. & his q̄ sibi
sapientes uidentur. noticie suę clarita
tem obnubilet. in anagogicū sensū
figurā uertisti. q̄a ad diuina intelli
genda intē transtulisti. Si; nec mora
lis de ē instructio. diuinitq; docem̄
q̄les ad diuinā cognitionē nos ꝓpa
rare debeam̄. Secundū ū ē q̄sdā in
rebus mistcis obfigam sola apatb;
factas. ut ea quę a moyse in taber
naculo. seu a salomone in tēplo ce
lebrata sunt. Quedā aut licet iuxta
tempoē rationē causas haberēt
congruas. & suas hominib; illis
exhiberent utilitates. tamē p eum
q̄ tempa cuncta dispensat. nob sēp
ta & in figuras nras in flexa sunt.
Inde ē qd abraha duos filios legīt
habuisse. qd moyses inuenit & de